

بهناوی خوای بهخشندهی میهره بان

المَر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ (1)

سهرنجی سهرهتای سوورتهی (البقرة) بده، ئەمەهی لەم کتیبەدا هەیه ئایاتی قورئانە، ئەو هی که له (سهرانسهری) ئەم قورئانەدا بو تو (ئەهی پێغەمبەر صلی الله علیه وسلم) دابهزیوه له لایهن پهروه دگارتەوه، راستی و حەقیقەتە، بەلام زۆر بەهی خەلکی باوهر ناهینن.

اللّٰهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ (2)

خوا ئەو زاتەیه که به چاوی خۆتان دەیبینن چۆن ئاسمانەکانی بەبێ کۆلەکهو ستوون بەرز کردۆتەوه و رایگرتوو، لەو هودوا لەسەر تەختی فەرمانرەوایی وەستاوه (ئەلبەتە چۆنیەتی وەستان و تەختی فەرمانرەوایی و گەلی شتی لەو بابەتانە لەرادەهی بۆچوونی ئیمە بەدەرە، تەفسیری ئەم ئایەتەیان لە پێشەوا مالیک پرسیوه، لەو هلامدا وتویەتی: وەستانەکه حەقیقەتی هەیه، چۆنیەتیەکهی شاراو هیه، پرسیار کردن دەر بارەهی بیدعەیه، باوهر بوون پێی واجیبە)، خۆرو مانگیشی رام هیناوه، هەریه کهیان له چەرخ و خولی خۆیاندا بێ وچان تا ماوهیهکی دیاریکراو، هەر ئەو زاتە کاروباری جیهان هەر هەمووی بەرێ دەکات و ریکی دەمخات، هەر وهه ئایەتەکانی قورئان به وردی و دوور ددریژی دەخاتە بەرچاو تا بەلکو دلنیا بن لەو هی که رووبهرووی پهروه دگارتان دەبنهوه.

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (3)

هەر ئەو زاتە زهوی پان و بەرین کردۆتەوه (هەرچەندە له شیوهی گۆدایه)، کهژو چیاو رووباری تیا دا دابین کردوو، له هەموو بەروبو مێک جووتی فەراهم هیناوه، شهوی والی کردوو که رۆژ دابیوشی، بەراستی ئا لەو شتانەدا بەلگه نیشانەهی زۆر هەن بو کەسانی که بیر بکەنەوه.

وَفِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مُّتَبَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ صِوَانٌ وَغَيْرُ صِوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفْضِلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (4)

لەسەر رووکاری زهوی پارچه زهوی جوړاو جوړ هەیه له پال یهکدا (که کارکردیان هەیه له سەر چۆنیەتی و بەر هەمی رووهک، جگه لهو هی جیاوازییان، نیشانەن بو کانزا جوړاو جوړهکان)، هەر وهه باخات و رەزی تری، کشتوکالی هەمه جوړ له دانەو ئێلهو بێستانەکاندا، دارخورمای یهک قەدو دوو قەد، هەموو ئەمانە یهک ئاو دەدرین و لەیهک جوړ

ئاو دھۆنھو (بەلام سەرئەنجام ئەو ھەموو بەروبوومە جیاوازە لە قەبارەو تام و بۆن و ڕەنگ و شێوازدا، پەیدا دەبن)، وە ھەندیکیانمان لە ھەندیکێ تر بۆ خۆراکی ئادەمیزاد نازدارترو پەسەندتر کردووە، بەراستی ئا لەو شتانەشدا بەلگەو نیشانەیی زۆر ھەن بۆ کەسانیک عەقڵ و ژیری خویان بخەنە کار.

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَيُّدَا كُنَّا تُرَابًا أَيُّدَا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أَوْلَيْكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأَوْلَيْكَ
الْأَعْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأَوْلَيْكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (5)

ئەگەر تۆ بە شتیک سەرسام بیت و پیت سەیری، لەراستیدا قسەیی ئەو (بێ باوەرەنە) جینگەیی سەرسامیە کە دەلێن: ئایا ئەگەر بوینەو بە خاک و خۆل سەرلەنوێ زیندوو دەرکریینەو و دروست دەبینەو؟ ئا ئەوانە (کە ئەو قسەییە دەکەن) باوەریان بە پەرودگاریان نیە، ئا ئەوانە کۆت و زنجیر دەرکریتە گەردنیان (لە قیامەتدا، لەناو دۆزەخدا)، وە ھەر ئەوانە نیشتەجیی ناو ناگری دۆزەخ و ھەمیشە دەبی تیایدا بژین و بمیننەو.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ (6)

(لاروویری خوانەناسان گەشتتوتە رادەیکە (کە): داوای بەلاو ناخۆشی دەکەن پێش ئەوێ داوای چاکەو خۆشی بکەن، ھەرچەندە لە پێشینانەو نمونەیی تیاچوون و ریسوابوونی خوانەناسان زۆرو زەبەندەیی، بێگومان پەرودگاری تۆ (ئەو پێغەمبەر) خاوەنی چاوپۆشی و لێخۆشبوونە بۆ خەلکی سەرەرای ستەمیان (ئەگەر بگەرینەو بۆلای ئیمان و خواناسی)، بەراستی پەرودگاری تۆ زۆر تۆلەسینەریکی بەھیزە (لەو کەسانەیی کە دژایەتی بەرنامە بەرخەکەیی دەکەن).

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ (7)

بێ باوەران دەلێن: خۆزگە بەلگەو نیشانەییکی لەلایەن پەرودگاریەو بۆ دەھات (کە پێغەمبەری خوایە) بێگومان (ئەو محمد صلی اللہ علیہ وسلم) تۆ تەنھا ترسینەرو بیدارکەرەو (ئەو خەلکەیی، (معجزة) لەسەر داخواری ئەوانە ئەنجام نادەین) بۆ ھەر میللەتیک پێغەمبەر و چاوساغیکمان رەوانەکردووە.

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ (8)

خوا چاک دەزانیت کە ھەر مینەییکی چی لە (سکی دا) ھەلگرتوو (نیرە یا مێ، تەواو، یا ناتەواو، ڕەنگی ڕووخساری، قەبارەیی... ھتد) ھەروەھا دەزانی بەو ش کە دەپوکیتەو لەبار دەچێ، وە بەو ش کە زیاد دەکاو گەرە دەبی، ھەموو شتیک لای ئەو زاتە بەئەندازەو پێوانەیی.

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ (9)

زانای نهیئی و شار او هکانه هر و هها زانای ناشکراو بینراو هکانیشه، زاتیکی زور گهوره به شکو و بلنده.

سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ أَسْرَأَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ (10)

جوونیه که لای نهو زاته، نهگر که سیکتان به نهیئی قسه بکات، یا به ناشکراو دهنگی بهرز، هر و هها (ناگای) لهو که سیه که له تاریکی شهودا خوی دهشاریتهوه، نهوش که بهر و ژدا ناشکراو دیاره.

لَهُ مَعْقَبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِن وَالٍ (11)

خوا فریشتهی بی شوماری (بهدی هیناوه) تا چاودیری ئادهمیزاد بکن له بهروپشت و (له هموو لایه کهوه) بیپاریزن، تا نهوی که ویستی خواجه، هر نهوه پیش بیت، بیگومان خوا بارودوخی هیچ قوم و گهلنک ناگوری (له خوشیهوه بو ناخوشی، یا له زهلیلیهوه بو سهر بهرزی، یا له گرانییهوه بو هر زانی) ههتا نهوان دل و دهر وونی خویان نهگورن، هر کاتیکیش خوا بیهوی به لایه که بهسر هر میلله تیکدا بهیئی (له سهر نهجامی سهر کهشی و یاخی بوونیان) (هیچ هیزنیک) ناتوانی بهری بگری، هیچ که سیش ناتوانی جگه لهخوا فریایان بکهویت و (رزگاریان بکات).

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْقًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ (12)

هر نهو زاته ههوره بروسکهتان نشان هدات، هاوری له گهل ترسدا (بههوی روناکی بههیزو دهنگی سامناکی، که دهوریان هیه له بهپیز کردنی خاکی زهوی و تهقاندنهوی توو هکاندا) هر و هها ئومیدو هیوا بهخشیشه (به سالیکی پر بهر هکت)، هر نهو زاته ههوری قورس و سهنگین بهدی دههینی.

وَيَسِّحُ الرِّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ (13)

هوره تریشقه (بهدهنگی گهوره سامناکی) تهسبیحات و سوپاس و ستایشی (بهدی هینهری دهکات) وه فریشتهکانیش له ترسی نهو زاته (سهر گهرمی تهسبیحات و ستایش و سوپاسگوزارین)، هر و هها (جاری وا هیه) ههوره بروسکه دهنیری و دهیمالی به که سیکدا که خوا ویستی لهسر هو (رورزی تهواو بووه) (جا له گهل نهو هموو نهو بهلگهو نیشانه بههیزه دا) نهوانه هر دهمدهمی و موجهلهیه (دور له بنهمای زانستی) لهکاتیکدا نهو زاته دهسه لاتی زور بههیزو توله سهندنی (له خوانه ناسان) توندوتیژه.

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطٍ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ (14)

(خوا) خاوهنی بانگهوازی حهق و راستیه، بهلام ئهوانه‌ی هاناو هاوار بۆ کهسیکی تر ده‌به‌ن جگه لهو زاته، هاوار لیکراوان ناتوانن به‌هیچ شیوهیه‌ک به‌هانا‌یان‌ه‌وه بێن، مه‌گهر وه‌کو کهسیک (که تینووی بی و له دووره‌وه) ده‌سته‌کانی درێژ بکا بۆ ئاو تا بیبات بۆ ده‌می، (به‌لام بی سووده‌وه) ده‌ستی نایگاتی، بیگومان دوعاو نزای کافران ههر له‌ ناو تاریکی و گومرا‌بی‌دا، ون ده‌بی.

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظُلُمًا لِّمَنْ بِالْعُدُوِّ وَالْاَصَالِ (15)

ههرچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، له‌سه‌ر په‌رزه‌مانه‌ندی خویان بی یا به‌ ناچاریی سوژده بۆ خوای به‌دییه‌نهر ده‌به‌ن هاوڕی له‌گه‌ڵ سه‌یه‌ره‌کانیدا له‌ به‌ر به‌یان و ده‌مه‌و ئیواراندا.

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّٰهُ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ اَمْ جَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ خَلَفُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (16)

(ئه‌ی پیغه‌مه‌به‌ر صلی الله علیه وسلم به‌ خوانه‌ناسان) بلێ: کێ په‌روه‌ر دگاری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه؟ (ئه‌گه‌ر ئه‌وان بی‌ ده‌نگ بوون) تو بلێ -الله- په‌روه‌ر دگاریانه، (چونکه ئه‌وانه‌ که‌رو کو‌یرو لالان له‌وانه‌یه‌ دان به‌و راستیه‌دا نه‌نن) (جا ئه‌وه‌ پێیان) بلێ: ئایا ره‌وایه‌ له‌جیاتی ئه‌و زاته‌ پشت به‌ شتی تر ببه‌ستن، له‌کاتی‌که‌دا ئه‌وانه‌ ته‌نانه‌ت بۆ خوشیان قازانج و زه‌ره‌ریان به‌ده‌ست نیه، هه‌روه‌ها بلێ: باشه‌ ناخ‌ر کو‌یرو چاوساغ وه‌ک یه‌کن؟!، تاریکی و پرووناکی چوونیه‌کن؟! (دیاره‌ که‌ خوانه‌ناسی و بیدینی کو‌یری و تاریکی یه، ئیمان و باوه‌رو خواناسیش چاوساغی و پرووناکییه، (یان ئه‌وه‌نده‌ سه‌گه‌ردانن، وا ده‌زانن) که‌ که‌سی تریش هه‌یه‌ وه‌ک خوا دروستکارو به‌دییه‌نهر بی‌ت تا سه‌ریان لی بشیو‌یت و په‌روه‌ر دگاری به‌دییه‌نهر نه‌ناسن؟! (به‌ دلنیا‌یه‌وه‌ پێیان) بلێ: (الله) به‌دییه‌نهر و دروستکاری هه‌موو شتی‌که، وه‌ ئه‌و زاته‌ تا‌کو ته‌نهاو به‌ده‌سه‌لات و توانایه.

اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةً بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهٗ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ (17)

ههر ئه‌و له ئاسمانه‌وه باران ده‌بارینی، دۆل و نشیوه‌کان به‌را‌ده‌ی ئه‌و بارانه‌ پر ده‌بن له‌ ئاو (ئه‌وجا لافاو‌یک دروست ده‌بی)، که‌ ئه‌و لافاوه‌ که‌فوکولی هه‌لگرتووه، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر پرووی ئه‌و کانزایه‌ی که‌ ده‌یتو‌یننه‌وه بۆ خشل وه‌کو (ئالتوون و زیوو پلاتین) یاخود بۆ پیو‌یستی تر (وه‌کو ئاسن و مس و قورقوشم) که‌فوکول دروست ده‌بی، ئا به‌و شیوه‌یه‌ خوا نمونه‌ ده‌هینیته‌وه بۆ حهق و ناحه‌قی، بۆ راست و ناراست، جا ئه‌وه‌ی که‌فوکوله‌ و بی سوودو بی که‌که‌ فری ده‌دری و دوور ده‌خ‌ریته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی که‌ سوودبه‌خش و به‌که‌که‌ بۆ خه‌لکی له‌سه‌ر زه‌ویدا ههر ئه‌وه‌ ده‌مینیته‌وه، ئا به‌و شیوه‌یه‌ خوا نمونه‌ جو‌راو جو‌ره‌کان ده‌هینیته‌وه، (دیاره‌ که‌ به‌تال و ناحه‌قی که‌فوکولن و ته‌مه‌ن کو‌تان، حهق و راستیش ئاوه‌ پاکه‌که‌یه و کانزا به‌سووده‌کانن).

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَاقْتَدُوا بِهِ أَوْلِيَّكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيُنْسِ الْمِهَادُ (18)

(ههلوئیستی ئهو خه لکه له بهر انبهر بانگهوازی پهروهر دگار یانهوه دوو جوړه) ئهوانه ی که بهدم بانگهوازی پهروهر دگار یانهوه دهچن، ههموو خوښی و شادی و کامه رانی و ئاسووده بیه کیان بو نامادهیه، به لام ئهوانه ی که بهدم بانگهوازه که یه وه ناچن، نه گهر خاوه نی ههموو (سامان و ههموو شتیك بن) له سر زمویدا وه ئه وه نده ی تریشی له گه لدا بیت، ده ی که نه قوربانی خو یان و، له پیناوی رزگاریی خو یاندا ده بیه خشن، چونکه ئهو جوړه که سانه به توندو تیژی حسابیان له گه لدا ده کریت، سر نه انجامیش، شوینه واریان دوزخه، که شوینه واریکی زور ناخوشه.

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَنْدَكُرُ أَوْلُوا الْأَلْبَابِ (19)

ئایا ئهو که سه ی که دلنیا یه و ده زانی ئهم قور ئانه ی که له لایه ن پهروهر دگار ته وه بو ت دابه زینرا وه حق و راسته قینه یه، وه کو ئهو که سه وایه که کویره له ئاستیا؟، به راستی ههر خاوه ن بیرو هوشه کان (له راستی تیده گن و) تیده فکرن.

الَّذِينَ يُوفُونَ بَعْدَ اللَّهِ وَلَا يَنْفُضُونَ الْمِيثَاقَ (20)

ئهو که سانه ی وه فا ده که ن و به نه مکن له بهر انبهر ههموو ئهو په یمانانه وه که هه یانه له گه ل خوای پهروهر دگار دا، وه په یمان شکین نین و به لاین هه لئاو هشیننه وه.

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ (21)

ئهوانه ی که ههر چی خوا فه رمانی به گه یاندنی داوه ده ی گه یه نن، وه ترسی پهروهر دگار یان هه یه (نه وه کو لیمان برهنجی)، وه له لپیر سینه وه و حسابی توندو تیژی قیامت ده ترسن.

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُؤُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ (22)

ههروها ئهوانه ی که دانیان به خودا گرت و به ئارام بوون له بهر په رهامه ندیی پهروهر دگار یان، وه نو یژه کانیشیان به چاکیی نه جام ده دن، وه لهو رزق و روزه یه ی که پیمان به خشیون ده به خشن، به نه یی و به ئاشکرا، وه به چاکه کاری و شیوازی جوان پال به نادرستی و هه لهو خراپه کاریه وه ده نین، ئهوانه خانوبه ره ی (پرازه میان له به هه شتا) بو نامادهیه.

جَبَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ (23)

باخ و باخاتی بههشتی (عدن) (بویان رازاوتهوه، بهشادیهوه) دهچنه ناوی، هاوری لهگهل ههرکسئی که چاک و پاک و خواناسه له باووباپیران و هاوسهرانیان و نهوهکانیان، وه فریشتهکان دهچن بو سهرانیان له ههموو دهروازهکانهوه.

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ (24)

(دهلین): سلاوتان لی بیت بههوی خوگرتنتانهوه (لهبرانبر کیشهکانی ژیان، لهبرانبر گالتهجاریی خوانهسان)، نای چهنده جیگهو ریگهیهکی خوشتان بو خوتان مسوگهر کرد.

وَالَّذِينَ يَنْفُسُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ (25)

(بهلام) نهوانهی که پهیمانی خوا دهشکینن دواي نهوهی که پیشتتر مال بوو لهسهران (لهسهروو ههموویانهوه پهیمانی فیترهت و بهندایهتی)، ههرچی پهیوهندیهکیش خوا فرمانی داوه به گهیاندنی نهوان دهپیرن و دهپچرینن، فهسادو گوناوه تاوان دهکن له زهویدا، نأ نهوانه نهفرهت و خهشم و جیگهو ریگهی ناخوش و نالهبار (له دوزمهخدا) چاوهریانه.

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرَحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ (26)

ههر خوییه که رزق و روزی فروان دهبهخشی به ههرکس که بیهویت، وه تنگ و کهمی دهکاتهوه (بهشیویهک که حکمهت و دانایی تیا بهدی دهکری) کهچی زوربهی خهلی دلخوشن به ژیانی دنیا، له کاتیکدا که ژیانی دنیا لهبرانبر ژیانی قیامهتهوه (لهبهههشتی بهریندا) زور تهمن کورت و کوتایه.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ (27)

خوانهسان دهلین: خوزگه، یان چی دهبوو نهگهر (معجزه)یهک بو محمد صلی الله علیه وسلم لهلایهن پهروهردگاریهوه دابهزیایهوه بوی نهجام بدرایه (به مهرجی (معجزه) هیچ کات نهبوته هوی نیمن هینانی هیچ کس، بهلکو بیانویهکهوه ههمیشه خوانهسان ورکیان لی گرتوه) پییان بلئی: بهراستی خوا ههرکسئی (گوی بو قورئانهکهی نهگریت) گومراو سهرلی شیواوی دهکات، له ههمان کاتدا هیدایهتی نهوه کهسانه دهکات (که بهکول و بهدل) پرووی تیدهکن و بهندایهتی دهکن.

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ (28)

بیگومان نهوانهی باوهریان هیناوه، دل و دهررونیان نارامی گرتوه بههوی یادی خوی پهروهردگار هوه (ههموو دروستکراویک ههموو دیاردهیهک له ئاسمانهکان و زهویدا پهروهردگاریان دههینیتهوه یاد) به دل و زمان یادی خوی بهدیهنهرو جوانکار دهکن و

دلّه‌کانیان ئاسوودهو خوشنوود دهبی، ئاگادار بن که: هر به یادی خواو (پابه‌ند بوون به ناینه‌که‌یه‌وه) دلّه‌کان خوشنوود دهن و ده‌ه‌وینه‌وه.

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسُنَ مَا أَجْرُهُمْ (29)

ئهو که‌سانه‌ی که باوهریان هیناوهو کارو کرده‌وه‌ی چاکیان نهنجام داوه به‌ههشت و نازو نیعمه‌تی رازوه جیگه‌و ریگه‌ی خوش بویان ناماده‌یه.

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ
بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ (30)

بهو شیوه‌یه توومان ره‌وانه کردوه بو سهر ئومه‌تیک که پیش نهمان میله‌تانی تریش هه‌بوون، تا نهم (قورئانه‌ی) که به وه‌ی بوومان ره‌وانه کردووی به‌سهریاندا بخوینیته‌وه، که‌چی (زوربه‌یان) باوهریان به خوای میهره‌بان نیه، (ئهی پیغهمبه‌ر صلی الله علیه وسلم تو) بلئ: ئهو زاته په‌روه‌دگاری منهو بیجگه لهو خواجه‌کی تر نیه، من هر پشت بهو زاته ده‌به‌ستم وه گهرانه‌شم هر بولای ئه‌وه.

وَلَوْ أَنَّ فُرْنَا سِيرَتِ بِهِ الْجِبَالِ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُتِبَ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَل لَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ
يَبْأَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَن لَّو يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا
قَارَعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ (31)

خو نه‌گهر (له جیاتی نهم قورئانه، خوا) قورئانیکی ره‌وانه بکردایه که کیوه‌کانی پی برۆشتنایه، یا زه‌وی پی هه‌لکه‌نرایه‌و له‌ت کرایه، یا مردووی پی بهاتایه قسه‌و گفنوگووی له‌گه‌لدا بکرایه، (خوانه‌ناسان هر بر‌وایان نه‌ده‌کرد) (به‌لام دلنیا بن) که هه‌موو کاریک و هه‌موو شتیک به‌ده‌ست خواجه، باشه نایا ئیمانداران نائومید نه‌بوون (له بی‌دین و خوانه‌ناسان، خو هیدایه‌ت به‌زور نیه) خو نه‌گهر خوا بیویستایه هه‌موو خه‌لکی (ناچار ده‌کرد) که هیدایه‌ت وه‌رگرن، (ئه‌وانه وه‌نه‌بی ژیانی دنیا به‌خوشی به‌رنه سهر) به‌لکو به‌رده‌وام ئهو بی باوهرانه تووشی به‌لای سه‌خت و ناخوشی دهن به‌هوی کارو کرده‌وهو پیشه‌ی خویانه‌وه یاخود نزیک ماله‌کانیان و (ولاتیان) سهر هه‌لده‌ده‌یت (ره‌نگه سهر هه‌لدانی ئیسلامه‌تی له رۆژئاوادا، راستی نهم نایه‌ته به‌سلمینی)، هه‌تا به‌لینی خوا دینه‌دی (به سهرکه‌وتنی ئیمانداران له دنیا‌دا، وه سهر‌فرازیان له قیامه‌تدا)، به‌راستی خوا لاندات له به‌لینه‌کانی و (هر ده‌یانباته سهر).

وَلَقَدْ اسْتَهْزَأَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ (32)

(ئهی پیغهمبه‌ر نه‌گهر خوانه‌ناسان گالته ده‌کن به تو یا به ناینه‌که‌ی تو، خه‌فت مه‌خو چونکه) گالته کراوه به پیغهمبه‌رانی پیش تووش، وه من ماوه‌یه‌ک مؤله‌ت به کفران ده‌دهم له‌وه‌ودوا گرفتاری تو له‌ی خو‌میان ده‌که‌م، مه‌گهر ناشکرا نیه چون تو له‌یه‌کم لی سه‌ندوون (له میژوو بی‌رسه‌و سهرنجی ئاسه‌واریان به‌ده).

أَقَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ (33)

نایا ئەو زاتەى كە ئاگای لە كارو كردهوى هەموو كەسیكەو دەزانى چى دەكات (وهكو پەرستراوو بتهكانى تر وایه كه خەلكى هاناو هاوارى بۆ دەبەن؟)، لەگەڵ گەورەیی و بالادەستیی ئەو پەرودەر دگاردە نەفامان شەریکیان بۆ خوا بریار داوه، پێیان بڵی: ئادهى باسى ئەو بت و هاوهلانهم بۆ دەكەن لەجیاتى خوا دەیانپەرستن (پاخود بەهەموو عەقلىكتانهوه دەتانەوى) هەوالتىك بە خوا راگەیهنن كە ئەو زاتە نایزانى!!

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ (34)

(ئەوانە) هەر لە دنیادا تووشى سزایهکیان دەکەین، (بەلام) سزای قیامەتیان زۆر سەختەر دەبێ، وه هیچ كەس و هیچ شتێك نیه (له سزای سامناكى) خوا رزگاریان بكات و پەنایان بدات.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أَكْثَرًا دَائِمًا وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ (35)

وینەو نمونەى ئەو بەهەشتەى كە بەلین دراوه بە پارێزكاران بدری (جوان و رازاوه و بى وینەیه) جوگەو رووبار، رهوان و جارییه (بهژیر درمختهكان و بهبەردەم كۆشكەكانیدا)، خواردن و خواردنەوى (هەمه جوړو هەمەرنهنگى) بەردەوامه هاوری لەگەڵ سنیهرى خوش و (هەواى سازگارو شنهى شهمالدا) ئەوهیه سەرئەنجامى ئەوانەى كافرو خوانەناسانیش ئاگرى دۆزەخه.

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَن يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبٍ (36)

(دەستەیهك) لەوانەى كە كتیبى ئاسمانى (تەورات و ئینجیلمان) پێ بەخشیان (شوینكەوتەى حەق و راستین و شیفتهى فەرموودهى پەرودەر دگاران، لەبەر ئەوه زۆر دلخۆش و شادمانن بەو قورئانەى كە بۆ تو دابهزینراوه، هەندى گروو دەستەى تریش هەیه ئینكارى هەندیكى دەكات.. پێیان بڵی: بەراستى من فەرمى ئەوهم پێ دراوه كە تەنها خوا بپەرستم وه هیچ شەرىك و هاوهلێشى بۆ بریار نەدەم، وه (بەردەوام) بانگەواز بكەم بۆلاى ئەو زاتە، گەرانەوهشمان هەر بۆلاى ئەوه.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ (37)

هەر بەو شیوهیهى كە (پێشتر كتیبى ئاسمانى ترمان بە زمانى جوړاو جوړ رهوانهكردوه) قورئانمان وهكو داوهرتىك بەعەرهبیهكى پاراو رهوانهكراوه، (جا تو ئەى پێغەمبەر له

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ (43)

بی باوہرو خوانناسان دہلین: تو پیغمبرو رهوانہکراوی خوا نیت، (لهوه لامیاندا) بلی: هر
خوا بهسه که شایهت بی له نیوان منیش و نیوهشدا، هر وهها نهو کهسهش که شارهزای
قورئانه.

